

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jarosławiu

z dnia 13 kwietnia 2016 roku

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. P. kwoty 1.707,20 zł – w tym kwoty 1.390,50 złotych tytułem niespłaconej kwoty pożyczki z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 28 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty, kwoty 236,70 złotych tytułem odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej za faktyczne opóźnienia w spłacie należności głównej naliczonych zgodnie z warunkami umowy pożyczki odnawialnej V..pl za okres od dnia 25 marca 2014 r. do dnia 27 sierpnia 2015 r., kwoty 80,00 złotych tytułem opłat windykacyjnych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kosztów sądowych w kwocie 30,00 złotych, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zwrotu innych kosztów w kwocie 0,30 zł (prowizja e-C.).

W uzasadnieniu swego żądania powód podał, że pozwana przy zawarciu umowy skorzystała ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany za pomocą formularza rejestracyjnego zamieszczonego za stronie internetowej należącej do (...) sp. z o. o. www.vivus.pl dokonał rejestracji. Podczas rejestracji pozwana była zobowiązana do oznaczenia odpowiednich pól, które zawierały oświadczenia o następującej treści: „Zapoznałem się i akceptuję postanowienia Umowy oraz Regulaminu świadczenia Usług (...)” oraz „Oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony danych osobowych”.. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji było uiszczenie przez pozwanego kwoty 0,01 zł na rachunek (...) sp. z o. o., wskazany w informacji zwrotnej przesłanej na adres poczty elektronicznej podany przez pozwanego podczas procesu rejestracji, potwierdzającej fakt zarejestrowania wniosku. W dniu 19 grudnia 2013 r. pozwana zgodnie z procedurą dokonała przelewu jednego grosza na rachunek bankowy wskazany przez (...) z tytułem przelewu: „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl.”.

Powód wskazał dalej, że na podstawie wykonanego przelewu spółka (...) dokonała weryfikacji pozwanej, po zaksięgowaniu opłaty rejestracyjnej oraz przeprowadzeniu odpowiednich czynności weryfikacyjnych, środki we wnioskowanej wysokości zostały uruchomione i wypłacone na rachunek bankowy, z którego nastąpiła wpłata opłaty rejestracyjnej. Dodatkowo po zaksięgowaniu przelewu spółka (...) dokonaniu oceny wiarygodności pozwanej poprzez sprawdzenie informacji m. in. w Biurach (...).

Kolejno, powód podniósł, że zgodnie z umową P. pozwana zobowiązała się zwrócić pożyczkobiorcy kwotę pożyczki do dnia 24 marca 2014 r. oraz w przypadku opóźnienia do zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych drogą elektroniczną. Kwota pożyczki została przelana na wskazany przez pozwaną rachunek bankowy.

Wobec braku zwrotu kwoty pożyczki w uzgodnionym terminie (...) Sp. z o. o. bezskutecznie próbowała skontaktować się z pozwaną za pomocą poczty elektronicznej, listownie i telefonicznie. Pożyczkodawca wystosował dwa wezwania do zapłaty. Pomimo powyższego pozwana nie wywiązała się z zobowiązań wynikających z umowy pożyczki.

Jednocześnie powód wyjaśnił, że w dniu 6 marca 2015 r. pożyczkodawca jako wspólnik powodowej spółki, na podstawie zawartej w dniu 10 lutego 2015 r. umowy spółki jawnej wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek. Powyższą transakcją została objęta także wierzytelność w stosunku do pozwanej, o czym pozwana została poinformowana drogą elektroniczną.

Ponadto, w piśmie procesowym z dnia 31 grudnia 2015 r. powód podał, że pozwana na podstawie wniosku z dnia 19 grudnia 2013 r. otrzymała pożyczkę w wysokości 600,00 zł, na podstawie wniosku z dnia 20 grudnia 2013 r. otrzymała

kwotę 600,00 zł i na podstawie wniosku z dnia 22 grudnia 2013 r. otrzymała kwotę 200,00 zł. Kwoty te składają się na jedną pożyczkę nr (...) o łącznej wartości 1.400,00 zł.

Pozwana E. P. będąc prawidłowo wezwana na termin rozprawy, nie stawiała się na wezwanie Sądu na rozprawę i nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 2015 roku (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o. o. spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. zawarły umowę spółki jawnej, na podstawie której do wspólnego prowadzenia działalności gospodarczej została utworzona spółka jawna prowadząca działalność pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna.

Zgodnie z §5 przedmiotowej umowy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. wniosła do spółki wkład niepieniężny w postaci pakietu wierzytelności, stanowiący załącznik numer 4 do umowy spółki. Brak powyższego załącznika numer 4 do umowy spółki z dnia 10 lutego 2015 roku w aktach sprawy.

Dowód: umowa spółki jawnej z dnia 10.02.2015 r.- k. 33-38

Dnia 6 marca 2015 roku została zawarta umowa sprzedaży, której stronami były: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W.. Przedmiotem tej umowy była sprzedaż niespornych i wymagalnych wierzytelności wynikających z zawartych przez (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. z dłużnikami umów pożyczek. Wykaz wierzytelności objętych sprzedażą zawarty został w załączniku nr 1 do przedmiotowej umowy sprzedaży z dnia 6 marca 2015 r.

Załącznik ten przedłożony został przez powoda w wersji nieczytelnej dla Sądu.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 06.03.2014 roku - k. 42-44, oświadczenie o wniesieniu przez współnika wkładów z dnia 06.03.2015 r. - k. 39

W dniu 13 marca 2015 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. zawiadomił powódkę o przelewie na swoją rzecz wierzytelności wynikającej z tytułu umowy pożyczki zawartej z (...) Sp. z o. o. (V..pl) i wskazał numer rachunku bankowego, na który należy dokonać spłaty wierzytelności.

Dowód: powiadomienie o przelewie wierzytelności i wezwanie do zapłaty z dnia 13.03.2015 r. – k. 47

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, które na podstawie art. 245 k.p.c. korzystają z przysługujących im domniemań i które zostały sporządzone w przypisanej formie, przez osoby do tego upoważnione, a ich treść ani prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Dla udowodnienia swoich twierdzeń powód nie przedłożył innych dowodów, w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego. Przede wszystkim powód nie przedłożył umowy pożyczki nr (...), jaką pozwana miała zawrzeć z (...) Sp. z o. o.

Powód przedłożył jedynie niedoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie: wyciągu z rachunku bankowego (...) Bank (...) S.A. z dnia 20.12.2013 r. (k. 21), niewypełnionej umowy pożyczki odnawialnej V..pl, bez daty wraz z załącznikami (k. 22-26), „Twoich warunków umowy pożyczki V..pl” z dnia 19.12.2013 r. i 22.02.2014 r. - pożyczka numer (...) – k. 27-29, wyciągu z rachunku bankowego (...) Bank (...) S.A. z dnia 23.12.2013 r., 20.12.2013 r. i 24.02.2014 r. (k. 30-32), wezwania do zapłaty z dnia 25.04.2014 r. (k. 45) i wezwania do zapłaty z dnia 25.05.2014 r. (k. 46). Dowody z powyższych pism Sąd oddalił, albowiem nie mogą być one uznane za pełnowartościowy dowód, gdyż są to jedynie kserokopie nie potwierdzone za zgodność z oryginałem, które nie posiadają żadnej mocy dowodowej.

Sąd oddalił również dowód z listy wierzycelności (...) sp. z o. o. wniesionej do spółki jawnej z dnia 06.03.2015 r. (k. 40-41), albowiem została ona przedłożona w formie nieczytelnej dla Sądu i nie dającej się do weryfikacji.

Powód w toku procesu reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien wiedzieć, jakie wymogi powinny spełniać wnioskowane dowody z dokumentów. Powód miał więc świadomość, iż przedłożenie wraz z pozwem kserokopii dokumentów nie poświadczonych za zgodność z oryginałem będzie skutkowało oddaleniem tych wniosków dowodowych, bo kserokopie nie są dowodami z dokumentów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, co jednoznacznie przyjmowane jest zarówno w literaturze przedmiotu jak i orzecznictwie (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10.01.2008 r., sygn. V ACa 816/07).

Podobnie, na powódzie spoczywał obowiązek przedłożenia wyraźnych kserokopii dokumentów, nadających się do weryfikacji przez Sąd.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż ponieważ pozwana pomimo prawidłowego wezwania nie stawiała się na rozprawę i nie złożyła odpowiedzi na pozew, Sąd wydał wyrok zaoczny.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W przypadku wydania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W oparciu o cytowany przepis sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1958 r., 1 CR 969/57, OSNC 1960, nr 1, poz. 14; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142.) Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo.

Zgodnie zatem z powyższym, przy zaistnieniu podstaw do wydania wyroku zaocznego sąd, co do zasady nie przeprowadza postępowania dowodowego, chyba że poweźmie uzasadnione wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych lub co do celu ich przytoczenia – obejścia prawa, a także poweźmie wątpliwości co do zasadności roszczenia w świetle prawa materialnego. Zatem nawet w przypadku braku wypowiedzenia się pozwanego, co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie (niewdanie się pozwanego w spór), okoliczności te nie będą mogły zostać uznane za prawdziwe, jeżeli będą istniały uzasadnione wątpliwości, co do ich prawdziwości bądź celu ich przytoczenia, bądź też roszczenie okaże się niezasadne w świetle obowiązujących przepisów prawa.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie ziściły się przesłanki uniemożliwiające przyznanie za prawdziwe twierdzeń powoda, wobec nieprzedłożenia przez powoda umowy pożyczki jaką pozwana miała zawrzeć z (...) Sp. z o.o., jako wierzycielem pierwotnym oraz przedłożenia przez niego, jako dowodów kserokopii dokumentów nie poświadczonych za zgodność z oryginałem.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/98), a zatem oznaczenia stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność.

Powód jako podstawę swojego roszczenia wskazał umowę pożyczki nr (...) o łącznej wartości 1.400,00 zł, jaką pozwana miała zawrzeć z (...) Sp. z o.o., jako wierzycielem pierwotnym, podnosząc przy tym, że (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 6 marca 2015 roku z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka (...) akcyjna spółka jawna dokonał cesji wierzytelności przysługujących (...) Sp. z o.o., których przedmiotem była m.in. wierzytelność wobec pozwanej.

Jednakże do pozwu powód nie dołączył umowy pożyczki nr (...), jaką pozwana miała zawrzeć z (...) Sp. z o.o., a dołączył jedynie wzór „czystego” formularza umowy pożyczki odnawialnej V..pl bez daty i podpisów stron wraz z formularzem niewypełnionego załącznika nr 1 i 2 do umowy pożyczki odnawialnej V..pl

- dodatkowo w formie kserokopii, niedoświadczonej za zgodność z oryginałem.

Niezależnie od powyższego, z § 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 powołanego formularza umowy pożyczki odnawialnej V..pl bez daty i podpisów stron wynika, że warunkiem zawarcia umowy oraz udzielenia pożyczki jest uprzednie utworzenie przez pożyczkobiorcę, lub konsultanta z biura obsługi klienta na podstawie danych uzyskanych od pożyczkobiorcy w drodze telefonicznej rozmowy, profilu klienta na stronie internetowej i posiadanie przez pożyczkobiorcę aktywnego profilu klienta. Utworzenie profilu klienta jest złożeniem wniosku o zawarcie umowy oraz pierwszego wniosku o pożyczkę. Po utworzeniu przez pożyczkobiorcę profilu klienta na stronie internetowej, pożyczkobiorca jest zobowiązany do dokonania przelewu w kwocie 0,01 zł tytułem opłaty rejestracyjnej. Po otrzymaniu od pożyczkobiorcy opłaty rejestracyjnej (...) pożyczkodawca informuje pożyczkobiorcę o potwierdzeniu rejestracji, odmowie rejestracji albo nieukończeniu procesu rejestracji (...).

Ponadto, § 6 pkt 2 wzoru umowy stanowi, iż udzielenie pożyczki jest uzależnione od pozytywnej oceny wniosku o pożyczkę oraz ryzyka kredytowego dotyczącego pożyczkobiorcy.

Z kolei z §6 pkt 5 załączonego „czystego” formularza umowy pożyczki odnawialnej V..pl wynika, że pożyczkodawca (...) niezwłocznie po zawarciu umowy i udzieleniu pożyczki na podstawie pierwszego wniosku o pożyczkę przesyła pożyczkobiorcy drogą pocztową dwa egzemplarze dokumentu umowy podpisane przez osobę umocowaną do zawarcia umowy w imieniu pożyczkodawcy. Pożyczkobiorca jest zobowiązany do podpisania jednego egzemplarza doręczonego dokumentu umowy i odesłania go do pożyczkodawcy drogą pocztową. Podpisanie dokumentu umowy przez pożyczkobiorcę oznacza potwierdzenie poprawności danych osobowych pożyczkobiorcy zawartych w dokumencie umowy.

Przedmiotowego dokumentu umowy pożyczki podpisanego przez pozwaną powód nie złożył do akt sprawy.

Brak tej umowy uniemożliwia Sądowi ocenę czy doszło do skutecznego zawarcia umowy, a tym samym przelewu wierzytelności przysługującej wobec strony pozwanej na stronę powodową w wysokości wskazanej w pozwie, tym bardziej, że dołączone do pozwu kserokopie dokumentów są niespójne i nie wykazują zasadności roszczenia powoda. Stosownie zaś do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Do złożonego pozwu powód przedłożył wydruk z rachunku bankowego banku (...) S.A. z dnia 19 grudnia 2013 r., z którego treści pozwana potwierdziła rejestrację i zgodziła się na umowę pożyczki V. pl numer (...), bez sprecyzowania jej warunków, uiszczając jednocześnie kwotę 0,01 złotego.

Tymczasem podstawy dochodzonego roszczenia powód upatruje w zawarciu przez pozwaną umowy pożyczki numer (...), na potwierdzenie czego nie przedłożył żadnych dowodów. Powód przedłożył jedynie, niedoświadczony za zgodność z oryginałem, wydruki „Twoich warunków umowy pożyczki w V..pl” dotyczące pożyczki nr (...) opiewające na kwotę pożyczki 600,00 zł, następnie 1.200,00 zł i końcowo 1.400,00 zł, wskazując przy tym, że pozwana na podstawie wniosku z dnia 19 grudnia 2013 r. otrzymała pożyczkę w wysokości 600,00 zł, na podstawie wniosku z dnia 20 grudnia 2013 r. otrzymała kwotę 600,00 zł i na podstawie wniosku z dnia 22 grudnia 2013 r. otrzymała kwotę 200,00 zł. Wskazywanych wniosków powódki z dnia 19 grudnia 2013 r., z dnia 20 grudnia 2013 r. i z dnia 22 grudnia 2013 r. próżno jednak szukać w przedłożonych przez powoda załącznikach do pozwu.

W tych okolicznościach, skoro w z dokumentów załączonych do pozwu w żaden sposób nie wynika, by pozwana zawierała umowę nr (...), z której niewykonaniem powód łączy dochodzone roszczenie, godziła się na jej warunki, składała wnioski o przyznanie konkretnych sum z tytułu tej umowy i nie wywiązała się z jej warunków, z załączonych dokumentów wynika zaś jedynie, że pozwana potwierdziła rejestrację i zgodziła się na zawarcie zupełnie innej umowy pożyczki o numerze (...), bez jakiegokolwiek wykazania przez powoda warunków tej umowy – uznać należy, iż powód w żaden sposób nie wykazał zasadności złożonego powództwa, co skutkować musi jego oddaleniem.

Ponadto, podkreślenia wymaga, że przedstawione przez powoda niewierzytelne kserokopie, nie są dowodami i dokumentami w rozumieniu procedury cywilnej. Sama odbitka ksero lub inna kopia reprograficzna nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego i nie może dokumentu zastąpić. Jeżeli zatem odbitka ksero (kserokopia) nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 10 stycznia 2008 r., V ACa 816/07, LEX nr 398729).

Kserokopia – jako odwzorowanie oryginału - może być uznana za odpis, jednakże pod warunkiem poświadczenia jego zgodności z oryginałem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.07.2009 r., II CSK 71/09, LEX nr 584201).

Niepoświadczona odbitka ksero jest tylko środkiem uprawdopodobnienia za pomocą pisma, pozwalającym na dopuszczenie dowodu z zeznań świadków i dowodu z przesłuchania stron - art. 74 § 2 k.c., w tym zakresie strona powodowa nie przedstawiła właściwej inicjatywy.

Ponadto zgodnie z art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Z przepisu tego wynika zatem, że moc dowodową ma jedynie kserokopia dokumentu poświadczona za zgodność z oryginałem.

Reasumując, wskazać należy, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej w niniejszej sprawie wynikających z umowy nr (...).

Dowody dołączone do pozwu wskazują jedynie, że przedmiotem cesji miała być wierzytelność przypisywana pozwanej i w tym zakresie jednak powód przedłożył nieczytelny załącznik nr 1 - listę wierzytelności (...) sp. z o. o. wniesionych do spółki jawnej z dnia 6 marca 2015 r., co uniemożliwia jego weryfikację przez Sąd.

W konsekwencji powyższych rozważań nie ma żadnych dowodów, że pozwana była w jakikolwiek sposób zobowiązana wobec kogokolwiek z tytułu umowy nr (...), a tym bardziej wobec jakiegokolwiek ze stron cesji.

W konsekwencji, brak udowodnienia swojego roszczenia oraz legitymacji czynnej przez powoda skutkować musi oddaleniem powództwa. Powód nie udowodnił faktu, iż przysługuje mu wskazywane w pozwie roszczenie względem strony pozwanej, ani nie udowodnił jego wysokości.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 509 k.c., powództwo należało oddalić jako nieudowodnione, o czym orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Ponieważ powództwo zostało oddalone, Sąd obciążył powoda kosztami postępowania, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. R. W.,
2. K.. 14 dni.

J., dnia 2 maja 2016 r. SSR Agnieszka Gaca - Turzyńska